

Naar jeg desuagtet er med til at anbefale at stemme for Loven, er det væsentligt af den Grund, at nu har den Sag ligget for i flere Aar og været behandlet ude imellem Folk, og nu sidder der et nyvalgt Folketing og til Dels ogsaa et nyvalgt Landsting, som ere bleve enige med Regeringen om dette Forslag, og saa er jeg for mit Vedkommende saa god en Demokrat, at jeg siger: Folkets Røst er Himlens Dom! Jeg vil da ønske, at baade Regering og Rigsdag og i det hele taget de, der faa med denne Lov at gøre, maa administrere den saaledes, at den kan blive til Gavn. Med dette Ønske vil jeg stemme for Loven.

Holch: En stor Del af de ærede Talere, som have haft Ordet, synes ikke at være Lovens Venner. Der kunde derfor være nogen Anledning til, at man ogsaa fra anden Side fremkom med nogle Bemærkninger. Jeg har særlig Anledning dertil, thi som bekendt blev Skoleloven i Gaar vedtagen i Folketinget imod 2 falsterske Stemmer. Da jeg nu ogsaa repræsenterer denne oplyste Landsdel, vil jeg dog tillade mig at støtte Loven og dermed tilkendegive, at det ikke er enstemmigt, at man paa Falster stiller sig mod hele det øvrige Land med Hensyn til denne Lov.

Jeg skal begynde med en ganske enkelt Bemærkning, som fremkom fra det ærede 6te kongevalgte Medlem (Juul-Rysensten). Det var nemlig hans Udmaling af Andenlærernes slette og fortvivlede Stilling efter denne Lov, hvorledes det, naar de havde naaet 1200 Kr., eller hvor meget det nu var, kunde hænde efter denne Lov, at de aldrig kom videre, og det ærede Medlem havde stor Medlidenhed med disse Mennesker. Jeg fremtager dette Punkt, fordi det lader sig imødegaa med en almindelig Bemærkning, der rammer mange Indsigelser af samme Natur. Jeg vil spørge det ærede Medlem, hvorledes Stillingen da er for Øjeblikket, om disse Folks Stilling er bedre nu. Jeg mener, at dette er Hovedsynspunktet, som kommer i Betragtning ved denne og mange andre Indvendinger, at der i alt Fald bliver et Fremskridt, idet vedkommendes Løn af sig selv forbedres. — Endelig vil jeg tillade mig at sige til det ærede Medlem, at vistnok hverken han eller nogen anden tror, at der vil være nogen Mulighed for at tilvejebringe en Skolelov, der tilfredsstiller de Principper, det ærede Medlem har og maaske har med Rette med Hensyn til en mere rationel Kaldelsesmaade, hvorved det nødvendige Avancement kunde sikres. Naar man

har den Opfattelse, jeg har, at man paa dette Punkt vilde i Forhandlingerne med det andet Ting staa over for noget ganske umuligt, mener jeg, at man maa være tilfreds med de Fremskridt og væsentlige Fremskridt, som ogsaa ere til Stede for Andenlærernes Vedkommende.

I Forbindelse hermed skal jeg tillade mig at fremsætte en Bemærkning til et andet æret Medlem. Han var ikke begejstret for Loven. Deri er der ikke noget mærkeligt, det er vel heller ingen af os andre, og naar det ærede Medlem havde ventet i Slutningen af dette Aarhundrede paa Skolevæsenets Omraade et meget stort Fremskridt og ikke kan faa dette store Fremskridt og derfor ikke vil stemme for Loven, kan jeg kun sige til det ærede Medlem, at det er en Anskuelse, som andetsteds og under andre Forhold saa ofte er kommen til Orde, men som er bleven meget skarpt kritiseret baade her og andetsteds, idet man ikke saaledes kan sætte alt paa eet Kort og sige, at naar man ikke kan faa det store Fremskridt, vil man slet ikke have noget. Det er en Anskuelse, som Landstinget aldrig har villet vedkende sig. Det er netop det modsatte af denne Anskuelse, som ved mange Lejligheder har ledet dette høje Ting. — Naar en anden æret Taler har sagt, at Loven giver uendelig lidt, tror jeg, det ikke er rigtigt. Loven giver ikke saa ganske lidt til Fremme og Forbedring af Folkeskolen. Jeg vil sige, paa visse Punkter noget ret betydeligt, hvad jeg skal komme til senere.

Jeg skal overlade til den ærede Ordfører i øvrigt at imødegaa det ærede Medlem for 2den Kreds (Høst), som jo egentlig rettede en ret skarp Kritik mod Landstingets og specielt mod den ærede Ordførers Stilling i denne Sag. Men der er dog et Punkt, paa hvilket jeg som Medlem af Tinget straks vil modsige ham. Det er det ærede Medlems Udtalelse om, at det skulde være ydmygende for Landstinget at stemme for denne Indstilling. Det er efter min Mening ganske urigtigt og navnlig ganske særlig urigtigt efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem motiverede det, idet det ydmygende skulde ligge i Spørgsmaalet om de 35,000 Kr. til Friskolen. Naar den ærede Taler sagde, at vel havde man en Gang udtalt sin Vilighed til at stemme for de 35,000 Kr., men det var betinget af, at Kaldelsesparagraffen blev indrettet, som man vilde have den, saa maa jeg dog dertil sige, at det har ikke det allermindste med det principielle Spørgsmaal og med Ydmygelsen at gøre.